



Corpus Christi, dia de la Caritat



Is lleidatans hem celebrat la gran festa de Corpus. L'inici fou el dijous, 30 de maig, al paranimf de l'Acadèmia Mariana, amb el pregó pronunciat per Joan Bellmunt qui dissertà sobre costums i tradicions d'aquesta celebració en les nostres contrades. Cal destacar la lectura del poema de Mn. Cinto Verdaguer, referit a la vigília del Corpus i escrit a casa nostra fa més de cent anys.

El diumenge següent tingué lloc la celebració litúrgica de la festa, a la Catedral nova, amb una Hora d'Adoració al Santíssim

sim seguida de l'Eucaristia. En la seva homilia, el Sr. Bisbe ens recordà la relació inseparable del Cos de Crist i la Caritat fraterna com a referent per a la nostra vida. A continuació, vingué la processó pels carrers de la ciutat. I, com cada any, els nens i nenes que enguany han fet la Primera Comunió foren convidats pel Sr. Bisbe a participar-hi amb els seus pares.

Les catifes realitzades pel patronat del Corpus, han ajudat a embellir la festa.



Lliurament d'orles

I divendres 24 de maig, a l'Auditori Enric Granados, els alumnes de segon de Batxillerat i de Cicles Formatius del Col·legi Episcopal hem celebrat la festa de graduació. El padrí ha estat el titular del Centre, Mons. Joan Piris. Després de l'obertura musical de Labanda, amb l'himne de l'Episcopal i del lema «Somriu, fes un món millor», hem escoltat les paraules del Sr. Bisbe, que, com a bon pedagog, ens han ajudat a profundir en les virtuts humanes i en els valors de l'Evangelí, essencials per a una formació integral.

Ens ha desitjat que visquéssem comunicant-nos adequadament i a anar per la vida amb ac-



titud dialogal, donant-nos alhora les indicacions per a fer-ho possible. Uns representants dels alumnes de Batxillerat i també dels de Cicles Formatius han presentat els seu missatge de fi de curs. Després, s'ha procedit al lliurement d'orles i hem cantat el «Gaudeamus».

La celebració festiva i joiosa ha acabat amb un brindis a l'exterior de l'Auditori.

Antonietta Mateus

Sant del Sr. Bisbe

El proper 24 de juny és la festa onomàstica del nostre bisbe, Joan Piris. Des d'aquest mitjà de comunicació del nostre bisbat el felicitem i preguem al Senyor perquè el continuï sostenint en la seva missió apostòlica.

Felicitats, germà Bisbe.

AJUDANT A VIURE

Comunicar-nos en veritat



Acabo de trobar un arxiu amb aquesta persona: «En los medios políticos y periodísticos... hace ya tiempo que cada cual ha decidido ignorar la realidad si no le conviene» (Ramón Pi, 19/05/06). Una afirmació que encara avui podria ser vàlida veient algunes de les coses que s'estan publicant, però que, si fóra veritat, ens hauria de dur a demanar-nos què és el que ens està passant, i a reflexionar-hi molt en profunditat tots: professionals, institucions i entitats públiques i privades, i també tots els que «consumim» i donem crèdit cada dia als serveis d'informació i d'opinió que ens arriben.

Contemplant Jesús que envia els seus a «proclamar la Bona Nova de l'Evangeli», el proppassat mes de gener, en ocasió del lliurament dels Premis Bravo de la Comissió Episcopal de Mitjans de Comunicació, vaig tenir ocasió d'agrair el servei que els comunicadors ens fan cada dia, i els animava a treballar respectant molt la veritat i la llibertat, que són allò que ens permet viure d'acord amb la nostra autèntica dignitat humana. La comunicació fa accessible, bonica i agradable la veritat, i la veritat és la condició necessària de la llibertat.

En les circumstàncies actuals, caldria que tothom volguéssem aportar el nostre granet de sorra (i aquells que tenim responsabilitats públiques un sac ben ple), per tal d'ajudar a construir una bona i serena convivència. Però això exigeix necessàriament, per una part, l'opció per la veritat mostrada amb respecte i humilitat i, per altra, donar prioritat als valors que sustenen la dignitat de la naturalesa humana. Formar opinió i crear pensament mai no és una tasca neutral i, potser, a tots ens cal un verdader rearmament ètic a l'hora de compartir o debatre sobre els anhels, les preocupacions, les esperances i tot el món de sentiments i experiències que acompanyen el nostre dia a dia en aquesta ja molt llarga situació de crisi.

Concretament els cristians, a l'hora de manifestar les nostres preferències, opcions i judicis, cal que discernim i verifiquem que siguin veritablement concordes amb l'Evangeli de Jesús. La dimensió testimonial de la nostra manera de pensar, de parlar i de viure, tampoc no és indiferent. Ens cal entusiasme però també autenticitat.

Tots hem de ser més conscients de la necessitat de reforçar la dimensió ètica i moral de la nostra convivència social. Ens cal una sàvia prudència i una voluntat decidida de «construir comunitat», amb més diàleg i comprensió recíproca.

Rebeu la salutació dels vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA



LUCÍA MENCOS

Crida pel canvi

La Lucía Mencos i la Camila de Ros, estudiants de publicitat i relacions públiques i de psicologia, respectivament, han guanyat el premi al millor clipmetratge, que atorga cada any Mans Unides amb l'objectiu de fomentar la solidaritat entre els més joves a través del cinema, la creativitat i les noves tecnologies. El jurat es va decidir pel vídeo *Crida pel canvi* i el premi és un viatge a l'Equador, on gravaran un documental amb la cineasta Chus Gutiérrez sobre la tasca de cooperació al desenvolupament que realitza Mans Unides en aquell país.

Què reflectiu en el clip?

És un tràiler del que podria ser un moviment de canvi social, que despertés joves i adults a reivindicar les injustícies dels més desfavorits. Volíem cridar l'atenció perquè s'han d'ofreir solucions, donar l'oportunitat a aquestes persones perquè expressin el seu inconformisme i fer-les sentir fortes per canviar el món.

Els valors són fàcils de transmetre a través d'un vídeo?

«Una imatge val més que mil paraules» és una frase plena de sentit quan has de fer un curt. Transmetre valors i aconseguir que la gent els interioritzi no és fàcil, però el mitjà audiovisual ajuda perquè molta gent entengui el teu missatge. I si els vídeos són a internet, molt millor.

Com faríeu un vídeo per a l'Església?

Un vídeo per a tots els públics seria difícil, perquè el pes dels valors canvia amb l'edat. Si n'haguéssim de fer un per als de la nostra edat, intentaríem enfocar el cristianisme mostrant la seva faceta més jove: trobades de joves al món, voluntariat, xerrades... La part de compartir la fe, en el cas dels joves, és la més atractiva.

Óscar Bardají i Martín

JESÚS DE NATZARET

El Parenostre (V)

*Que es faci la teva voluntat*

Que es faci la teva voluntat aquí a la terra com es fa en el cel». En les paraules d'aquesta petició, apareixen clarament dues coses: hi ha, primer, una voluntat de Déu amb nosaltres i a favor nostre, que cal que sigui norma del nostre voler i ser. I, segon, l'essència del cel és que allà es fa inviolablement la voluntat de Déu. Amb altres paraules: allà on s'acompleix la voluntat de Déu, allà és el cel. La terra esdevé *cel* quan aquesta voluntat es compleix, i en la mesura en què es compleix. Per això demanem que la terra es torni com el cel, que la terra sigui *cel*.

La identificació amb la voluntat del Pare és el fonament de vida de Jesús. La unitat de voluntat amb el Pare és pròpiament el nucli del seu ésser. En aquesta petició del parenostre ressona sobretot el combat apassionat de Jesús a la muntanya de les Oliveres (*Mt 26,39-42*). L'autor de la carta als Hebreus ha vist amagat en aquesta agonia de Getsemaní el nucli del misteri de Jesús (*He 10,5ss.*).

I ara entenem també millor que Jesús sigui *el cel* en el sentit més profund i propi: ell, en el qual i pel qual es fa del tot la voluntat de Déu. Crist ens agafa i ens puja a ell i dins ell, i en la comunió amb ell aprenem també a fer la voluntat de Déu. Per això en aquesta tercera petició del parenostre demanem, en darrer terme, d'estar sempre a prop seu, a fi que el pes de la voluntat de Déu superi el del nostre egoisme.

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

ISCREB

INSTITUT SUPERIOR
DE CIÈNCIES
RELGIOSES
de Barcelona

Teologia, Bíblia i
Diàleg Interreligiós
(Presencial i per internet)

Curs monogràfic: «Els grans eixos del pensament de Jorge Mario Bergoglio (Papa Francesc)». A càrrec del Dr. Francesc Torralba. Dies: 2, 5, 9 i 12 de setembre, de 18 a 21 h. Matrícula de l'1 al 26 de juliol i el 2 de setembre.

Primer cicle: Batxillerat en Ciències Religioses (3 anys). *Presencial i virtual*.

Segon cicle: Llicenciatura en Ciències Religioses. (2 anys). *Presencial i virtual*.

Especialitats: a) Diàleg interreligiós, ecumènic i cultural (presencial); b) Teologia bíblica (presencial); c) Identitat cristiana i diàleg (virtual).

Curs bàsic de Bíblia (1 any). *Presencial i virtual*. Consta de totes les assignatures de Bíblia del primer cicle. Ofereix una visió àmplia d'Escriptura.

Curs bàsic del fet religiós (1 any). *Presencial i virtual*. Aquest curs ofereix una aproximació al fet religiós de forma interdisciplinari, comptant amb les aportacions de les diferents ciències de la religió.

Cursos a Terrassa i Sant Feliu (Sant Boi). Els dilluns de 19 a 21.30 h.

Cursos per a l'obtenció de la DECA. Capacita mestres i professors per a la docència de la religió a educació infantil, primària i secundària (per internet).

Informacions i matrícula: De dl. a dv., de 17 a 21 h. L'horari de les classes presencials és de 18.30 a 21 h (c/ Diputació 231, 08007 Bcn - tel. 934 541 963 - Fax 933 237 373 - secretaria@iscreb.org - secretaria_virtual@iscreb.org - www.iscreb.org).

Període de matrícula de l'ISCREB: Presencial del 3 al 20 de setembre / Virtual del 3 al 27 de setembre.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Hi va haver un home enviat per Déu, anomenat Joan...



Era el papa Joan XXIII un profeta que alenyà l'esperança d'un món nou on regnés la justícia i la pau. És el Papa de la *Pacem in terris*. El 3 de juny de fa 50 anys va morir, estimat per cristians i no cristians: li deien «el Papa bo». En ser nomenat Papa va tenir un somni: convocà el Concili Vaticà II, que va ser una nova Pentecosta per acostar l'Església al món actual. Reclamava l'*aggiornamento* per a l'Església, demanant que fos «una font enmig de la plaça» i no pas un museu, ple d'obres d'art.

Angelo Giuseppe Roncalli, nascut en una família camperola, amb una sòlida formació intel·lectual, basada en les fonts —la Sagrada Escriptura i els Pares de l'Església—, sempre va conservar la senzillesa i la saviesa del camp. Sobretot la saviesa del cor. Fem memòria d'una anècdota del papa Roncalli que ens posa en camí de renovació: «Jo vaig saltar de la barca i camino entre les onades. Arribarà la nit, la tempesta i la por, però no hem de retrocedir. L'Església està cridada a sortir a trobar el món». No som un club d'amics de Jesús tancats en el Cenacle. La força i la llum de l'Esperit Sant ens fa sortir a fora i ser testimonis de l'Evangeli enmig del nostre món: «Jo faig que tot sigui nou» (*Ap 21,5*).

P. Ignasi Ricart, claretian

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL



Accés al Breviari

- 24. □ Dilluns** (lit. hores: 4a setm.) [Is 49,1-6 / Sl 138 / Ac 13,22-26 / Lc 1,57-66.80]. Naixement de sant Joan Baptista, fill de Zacaries i Elisabet, parent i precursor del Senyor.
- 25. ■ Dimarts** [Gn 13,2.5-18 / Sl 14 / Mt 7,6.12-14]. Sant Pròsper d'Aquitània, bisbe; sant Guillem (†1142), abat; santa Oròsia, vg. i mr.
- 26. ■ Dimecres** [Gn 15,1-12.17-18 / Sl 104 / Mt 7,15-20]. Sant Pelai o Pelagi, noi mr. de la castedat, a Còrdova (925), nat a Galícia, venerat a Oviedo; sants Joan i Pau (Joanpol), germans mrs.; sant David, ermità (s. v); sant Josepmaria Escrivà de Balaguer (Barbastre 1902 - Roma 1975), prev., fund. Opus Dei.
- 27. ■ Dijous** [Gn 16,1-12.15-16 (o més breu: 16,6b-12.15-16) / Sl 105 / Mt 7,21-29]. Sant Ciril d'Alexandria (370-444), bisbe i doctor de l'Església; Mare de Déu del Perpetu Socors, patrona de la Seguretat Social i del cos de sanitat.
- 28. ■ Divendres** [Gn 17,1.4-5.9-10.15-22 / Sl 127 / Mt 8,1-4]. Sant Ireneu (s. II), bisbe de Lió i mr., deixeble de Policarp d'Esmirna; sant Pau I, papa (757-767); sant Argimir, monjo i mr.; santa Marcel·la, mr.
- 29. ■ Dissabte** [Ac 12,1-11 / Sl 33 / 2Tm 4,6-8.17-18 / Mt 16,13-19]. Sant Pere (o Quefes), de Betsaida, i sant Pau (o Pol), de Tars, apòstols, puntals de l'Església (s. I); santa Maria, mare de Joan-Marc; sant Cir, bisbe de Gènova.
- 30. ■ † Diumenge vinent**, XIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [1Re 19,16b.19-21 / Sl 15 / Gl 5,1-13-18 / Lc 9,51-62]. Sants protomàrtirs de Roma, en temps de Neró (s. I); sant Marçal de Lleotges, bisbe; santa Emiliana, vg.

DIUMENGE XII DE DURANT L'ANY

► Lectura de la profecia de Zacaries (Za 12,10-11;13,1)

Això diu el Senyor: «Abocaré sobre el lloratge de David i sobre els habitants de Jerusalem un esperit d'afecte i de benvolència. Llavors miraran aquell que han traspassat: faran per ell un dol, com el que es fa per la mort d'un fill únic, ploraran amargament per ell, com es plora la mort del primer fill. Aquell dia hi haurà a Jerusalem un dol tan gran com el d'Hadad-Rimmon a la plana de Maguedó.

Aquell dia, un dol d'aigua abundant rentarà els pecats i les immundícies de la casa de David i dels habitants de Jerusalem.»

► Salm responsorial (62)

R. Tot jo tinc set de vós, Senyor, Déu meu.

Vós, Senyor, sou el meu Déu; jo us cerco. / Tot jo tinc set de vós, / per vós es desviu el meu cor, / com terra eixuta sense una gota d'aigua. R.

Jo us contemplava al vostre santuari / quan us veia gloriós i poderós. / L'amor que em teniu val més que la vida; / per això els meus llovis us lloaran. R.

Que tota la vida us pugui beneir / i alçar les mans lloant el vostre nom. / Saciat del bo i millor, / us lloaré amb el goig als llovis. R.

Perquè vós m'heu ajudat, / i sóc feliç sota les vostres ales. / La meva ànima s'ha enamorat de vós, / em sosté la vostra mà. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (Ga 3,26-29)

Germans, tots vosaltres, perquè heu cregut, sou fills de Déu en Jesucrist.

Tots els qui heu estat batejats per unir-vos a Crist, us heu revestit de Crist. Ja no compta ser jueu o grec, esclau o lliure, home o dona. Tots sou una sola cosa en Jesucrist. I si vosaltres sou de Crist, sou descendència d'Abraham, hereus de les promeses.

► Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 9,18-24)

Una vegada que Jesús es troava pregant en un lloc apartat, se li acostaren els deixebles, i els preguntà: «Qui diu la gent que sóc, jo?» Els li respongueren: «Uns diuen que sou Joan Baptista, altres que sou Elies, altres que ha ressuscitat un dels profetes antics». Llavors els preguntà: «I vosaltres, qui dieu que sóc?». Pere li respongué: «El Messies, l'Ungit de Déu». Però ell els prohibí severament que diguessin això a ningú, i els deia: «El Fill de l'home ha de patir molt: els notables, els grans sacerdots i els mestres de la Llei l'han de rebutjar, ha de ser mort, i ressuscitarà el tercer dia.»

I deia a tothom: «Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui cada dia la seva creu i m'acompanyi. Qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà, però el qui la perdi per mi, la salvarà.»



Jesús portant la creu. Pintura atribuïda a El Greco o a la seva escola, MNAC (Barcelona)

► Lectura del libro del profeta Zacarías (Za 12,10-11;13,1)

Así dice el Señor: «Derramaré sobre la dinastía de David y sobre los habitantes de Jerusalén un espíritu de gracia y de clemencia. Me mirarán a mí, a quien traspasaron, harán lanto como lanto por el hijo único, y llorarán como se llora al primogénito. Aquel día será grande el luto de Jerusalén, como el luto de Hadad-Rimón en el valle del Meguido.

Aquel día se alumbrará un manantial, a la dinastía de David y a los habitantes de Jerusalén, contra pecados e impurezas.»

► Salmo responsorial (62)

R. Mi alma está sedienta de ti, Señor, Dios mío.

Dios, tú eres mi Dios, por ti madrugo. / Mi alma está sedienta de ti; / mi cuerpo tiene ansia de ti, / como tierra seca, agostada, sin agua. R.

¡Cómo te contemplaba en el santuario / viendo tu fuerza y tu gloria! / Tu gracia vale más que la vida, / te alabarán mis labios. R.

Toda mi vida te bendeciré / y alzaré las manos invocándote. / Me saciaré como de enjundia y de manteca, / y mis labios te alabarán jubilosos. R.

Porque fuiste mi auxilio, / y a la sombra de tus alas canto con júbilo; / mi alma está unida a ti / y tu diestra me sostiene. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Gálatas (Ga 3,26-29)

Hermanos:

Todos sois hijos de Dios por la fe en Cristo Jesús. Los que os habéis incorporado a Cristo por el bautismo, os habéis vestido de Cristo. Ya no hay distinción entre judíos y gentiles, esclavos y libres, hombres y mujeres, porque todos sois uno en Cristo Jesús. Y si sois de Cristo, sois descendencia de Abrahán y herederos de la promesa.

► Lectura del evangelio según san Lucas (Lc 9,18-24)

Una vez que Jesús estaba orando solo, en presencia de sus discípulos, les preguntó: «¿Quién dice la gente que soy yo?» Ellos contestaron: «Unos que Juan el Bautista, otros que Elías, otros dicen que ha vuelto a la vida uno de los antiguos profetas». Él les preguntó: «Y vosotros, ¿quién decís que soy yo?» Pedro tomó la palabra y dijo: «El Mesías de Dios». Él les prohibió terminantemente decírselo a nadie. Y añadió: «El Hijo del Hombre tiene que padecer mucho, ser desechado por los ancianos, sumos sacerdotes y letrados, ser ejecutado y resucitar al tercer día.»

Y, dirigiéndose a todos, dijo: «El que quiera seguirme, que se niegue a sí mismo, cargue con su cruz cada día y se venga conmigo. Pues el que quiera salvar su vida, la perderá; pero el que pierda su vida por mi causa, la salvará.»

COMENTARI

Sou el Messies, l'Ungit de Déu



El text evangèlic ens relata un episodi important en la vida de Jesús, de fet, marcarà un abans i un després en l'ensenyançament i en les circumstàncies de la predicació de Jesús. Mateu i Marc situen aquest episodi a la població de Cesarea de Felip, al nord de Galilea, en territori fronterer amb el Líban, al peu de la serralada de l'Hermon; un lloc d'estiuig en aquella època. Lluc diu que era «un lloc apartat». De fet, Jesús s'ha retirat de l'escenari habitual de la seva predicació; ha volgut prendre'n distàncies.

En un context de recès i pregària, Jesús vol avaluar el que els deixebles han comprès i assi-

milat fins aleshores. Mentre que la gent ha captat el rerefons profètic de la predicació de Jesús i el comparen amb Joan Baptista o un dels profetes antics, Pere i els altres deixebles hi han cossat «el Messies, l'Ungit de Déu». Amb aquesta declaració s'acosten més al misteri de Jesús, però no del tot.

El Messies era esperat com una figura humana victoriosa que, en nom de Déu i amb la seva força, havia d'implantar el regnat de Déu en mig d'Israel per la força de les armes, com l'antic David, o bé la pràctica absoluta de la Llei de Moisès, com ho esperaven alguns grups religiosos, entre ells els fariseus. Jesús no fa ni una cosa ni l'altra, i per això el títol tradicional de Messies

no li escau del tot. Ell mateix ho complementa parlant del Fill de l'Home: una figura divina que, segons Jesús, patirà i serà rebutjat, però que Déu restablirà i exaltarà, com ho havia anunciat Isaïes del Servent del Senyor.

La persona i el missatge de Jesús comporta la creu per a ell i els seus seguidors. És en la pregària que Jesús ho comprèn, i d'on extreu les forces per dur-ho a terme. Jesús és el Messies perdedor, exaltat per Déu després de la mort; l'Ungit de Déu que s'ha fet servent i fill de l'home per salvar-nos amb l'ofrena de la seva vida, per tal que nosaltres seguim les seves petjades.

Jordi Latorre, SDB

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

VIII. Cal viure la fe



Crec en la santa Església. Recordem aquest paràgraf del Credo del Poble de Déu (Pau VI): «Creiem en l'Esperit Sant, Senyor i vivificador que, ..., il·lumina, vivifica, protegeix i regeix l'Església». I aquesta frase del germà Roger: «Estimar Crist i estimar l'Església són una sola cosa». O la de sant Cebrià: «Ningú no pot tenir Déu per Pare, si no té l'Església per Mare.»

Un amor intens a l'Església és tret característic del cristià. Els temps crítics que estem viint reclamen de tots nosaltres, fills de l'Església, una actitud d'amor sincer, concret envers l'Església. L'Església és el Cos del qual Crist és el Cap. Viu d'ell, en ell i per ell, i el Crist viu amb ella i en ella. L'Església és l'Esposa del Crist. El Crist l'ha estimada i s'ha lliurat per ella. L'ha purificada amb la seva sang. N'ha fet la Mare fecunda de tots els fills de Déu.

Que l'Església té febleses? «Penses potser que les febleses de l'Església podrien induir Crist a abandonar-la? Si abandonés l'Església seria com si abandonés el propi cos» (Helder Câmara).

«Precisament perquè l'Església és imperfeta, jo l'estimo més intensament. No és que estimi les seves imperfeccions. Però penso que sense elles fa temps que m'haurien hagut d'ex pulsar a mi d'ella. Al cap i a la fi, l'Església és mediocre, perquè està formada de gent com nosaltres, com tu i com jo. I això és el que, en definitiva, ens permet seguir dins d'ella. Haurrem de lluitar per millorar-la, passant-nos la vida enfadats amb ella. I recordem: els errors de l'Església són els "nostres" errors» (José Luis Martín Descalzo).

L'Església necessita urgentment la nostra disponibilitat. Cada sant és una història de disponibilitat. Per això Déu hi va poder obrar meravelles. Per què no ens decidim? Aquí estic, Se nyor.

Mn. J.R. Ezquerra

Concurs Bíblic



Un any més, en el marc del paranimf de l'Acadèmia Mariana, a través de la Delegació Diocesana d'Ensenyament s'han lliurat els premis del Concurs Bíblic a les escoles i alumnes participants, així com a les parròquies que han obtingut algun guardó.

Dels 2.936 treballs presentats i de les 32 escoles del Bisbat de Lleida que hi han participat, 21 persones i 13 escoles han obtingut algun premi.



En el parlament inicial el Sr. Carles Vara, director de l'IES La Mitjana, ha senyalat que més important que els guardons lliurats era la presència de mestres, pares i alumnes en un acte com aquest, així com els valors personals i comunitaris que promou el concurs. Aquest concurs —ha dit— contribueix a la formació en valors del nostre alumnat.

Mn. Lluís Sallán

Trobada d'acompanyants de joves i catequistes de confirmació

Convocats per les delegacions de Catequesi i de Joventut, catequistes i acompañants de joves del nostre Bisbat s'han reunit recentment per compar-

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

Dies feiners: de 10 a 14 h i de 16 a 19 h /
Dissabtes de 10 a 13 h

- **Diumenge, 23 de juny:**
—12.30 h, confirmacions a la parròquia de Juneda.
- **Dilluns, 24 de juny.** Sant Joan Baptista, patró de la Diòcesi.
- **Dimarts i dimecres, 25 i 26 de juny:**
—Reunió de la Permanent de la Conferència Episcopal Espanyola.
- **Els dies 27, 28, 29 i 30 de juny:**
—28è Pelegrinatge diocesà a Lourdes.

tir la seva experiència pastoral. La majoria, catequistes de confirmació a les parròquies i de col·legis religiosos de Lleida. Després d'una pregària comunitària, hi ha hagut una «taula d'experiències» molt participada. El senyor bisbe Joan Piris, present durant tota la sessió, ha realitzat una aportació al final de la mateixa. Per acabar, els delegats han donat algunes informacions referents a la catequesi i a la pastoral de joves. Pensem que aquests espais de trobada s'han de potenciar.

Trini Catalán, delegada de Catequesi,
i Xavier Navarro, delegat de Joventut



AYUDANDO A VIVIR

Comunicarnos en verdad

Acabo de encontrar un archivo con esta perla: «En los medios políticos y periodísticos... hace ya tiempo que cada cual ha decidido ignorar la realidad si no le conviene» (Ramón Pi, 19/05/06). Una afirmación que podría ser válida hoy viendo algunas de las cosas que se están publicando, pero que, si fuera verdad, debería llevar a preguntarnos qué nos está pasando y a reflexionar en profundidad, todos: profesionales, instituciones y entidades públicas y privadas, así como todos los que «consumimos» y damos crédito cada día a los servicios de información y de opinión que nos llegan.

Contemplando a Jesús que envía a los suyos a «proclamar la Buena Nueva del Evangelio», el pasado mes de enero, con ocasión de la entrega de los Premios Bravo de la Comisión Episcopal de Medios de Comunicación, tuve ocasión de agradecer el servicio que los comunicadores nos hacen cada

día, y los animaba a trabajar respetando mucho la verdad y la libertad, que son aquello que nos permite vivir de acuerdo con nuestra auténtica dignidad humana. La comunicación hace accesible, bonita y agradable la verdad, y la verdad es la condición necesaria de la libertad.

En las circunstancias actuales, sería necesario que todos quisieramos aportar nuestro grano de arena (y aquellos que tenemos responsabilidades públicas un saco bien lleno), para ayudar a construir una buena y serena convivencia. Pero esto exige necesariamente, por una parte, la opción por la verdad mostrada con respeto y humildad y, por otra, dar prioridad a los valores que sustentan la dignidad de la naturaleza humana. Formar opinión y crear pensamiento nunca es una tarea neutral y, quizás, a todos nos hace falta un verdadero rearne ético a la hora de compartir o debatir sobre los anhelos, las preocupaciones, las

esperanzas y todo el mundo de sentimientos y experiencias que acompañan nuestro día a día en esta ya muy larga situación de crisis.

Concretamente los cristianos, a la hora de manifestar nuestras preferencias, opciones y juicios, es necesario discernir y verificar que sean verdaderamente acordes con el Evangelio de Jesús. La dimensión testimonial de nuestra manera de pensar, de hablar y de vivir, tampoco es indiferente. Necesitamos entusiasmo pero también autenticidad.

Todos tenemos que ser más conscientes de la necesidad de reforzar la dimensión ética y moral de nuestra convivencia social. Necesitamos una sabia prudencia y una voluntad decidida de «construir comunión», con más diálogo y comprensión recíproca.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,
† Joan Piris
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: 0081-0455-94-0006223737